

Ventilen

Ulf Albinsson
tar över

3

Utan industri
ingen välfärd

4

Debatt:
Valet är viktigt

4

IFMETALL Volvo Verkstadsklubb Göteborg

5 AUGUSTI 2022

Ordförande Mikael lämnar

Mitten

Ordförande Mikael lämnar

Han började arbeta på Volvo 1980. Efter ett långt arbetsliv och många år som facklig företrädare är det nu dags att göra något annat. Vår ordförande Mikael Sällström går i pension den första september. Ventilen träffar honom för en liten intervju, om arbetsliv och det fackliga engagemanget.

Hur känns det Mikael?

– Det känns bra, allt har sin tid och nu kändes som ett bra tillfälle att lämna. Den nya styrelsen har arbetat in sig efter en tuff start.

– Vi hade ju knappt kommit på plats i de nya fina lokalerna på Stenebygården innan pandemin bröt ut med allt vad det innebar, möten på distans, oro, krisavtal och så vidare. Styrelsemedlemmarna har gjort ett väldigt bra arbete och är nu en sammansvetsad grupp.

– Med Ulf Albinsson i spetsen och med många duktiga fackliga i gruppstyrelserna plus alla kontaktombud och skyddsombud, så känner jag mig trygg och då är det inte svårt att ta adjö.

På Volvo i 42 år

Berätta, hur började allt?

– Jag började 1980 på Volvo, jag var plåtslagare och mekaniker på utvecklingsavdelningen på PV. Ett varierande och utvecklande jobb där jag trivdes otroligt bra.

– Min första smak på det fackliga jobbet fick jag 1991 när jag blev repskapsombud för den lokala gruppstyrelsen. Mitt första större fackliga uppdrag fick jag först 1994 då jag blev ledamot i den lokala gruppstyrelsen.

– Jag hade egentligen bara två krav för att säga ja, jag ville inte syssla med ungdomsfrågor eller gå heltid. Jag trivdes så bra på mitt jobb och ville inte tappa kontakten med jobbarkompisarna. Ungdomsfrågor kändes märkligt för då var jag 38 år, skrattar Mikael.

– År 1997 blev jag tillfrågad om att ingå i klubbstyrelsen men dröjde faktiskt till år 2000 innan jag var tvungen att gå heltid som facklig för då hade jag så mycket att göra att det var nödvändigt.

Stora omvälvningar

Hur var tiden i den stora klubben? Ni hade ju ansvar för över 10 000 medlemmar.

– Det var stora omvälvningar från 1998 och framåt. Det jag minns främst är de lönesystem som kom till. Flexibla arbetstider var ju helt nytt och väldigt kontroversiellt. Olle Ludvigsson som var ordförande och de andra i klubben såg att framtiden gjorde att vi måste vara beredda på svängningar. Och det är bara att konstatera, de hade rätt, över tjugo år senare lever systemet kvar.

– Försäljningen till Ford och senare till Geely var ju givetvis stora händelser. Lastvagnars köp av Renault och Mack minns jag också tydligt. Då blev ju Last-

vagnar riktigt stora och den internationella fackliga koncernverksamheten växte rejält.

– Koncernfacket i Sverige var ju redan etablerat och nu fick samma organisation skapas både på Europainivå och globalt. Vi fick bygga relationer över hela världen bland annat med den amerikanska fackföreningen och facket i Frankrike, för att bara nämna två.

– Sedan år 2009 var det dags för en stor förändring för mig själv. Jag blev vald som ordförande för Verkstadsklubben.

Genomgick ett stålbad

Ja det måste onekligen varit en stor personlig förändring, om du tittar tillbaka hur har tiden som ordförande varit?

– Den första tiden var hemsk om jag ska uttrycka det milt, krisen hade redan börjat på PV 2008, då väldigt många fick gå hem. Allt var bara sorgligt och bedrövande. Förhandlingarna runt denna tid var det tuffaste verkstadsklubben gått igenom.

– Sedan drabbade ju krisen även Lastvagnar med massuppsägningar och omflyttningar. Hälften från båda fabriker fick gå hem. Ingen hade sett något liknande.

– Det värsta var att vi inte fick någon som helst hjälp av högerregeringen med Reinfeldt i spetsen. Tusentals industrijobb försvann. Vi tecknade egna krisavtal som inte var populära i alla led men som räddade jobb och så vidare. Det var ett stålbad för våra medlemmar och för den fackliga rörelsen. Alla som var med under den tiden präglades för resten av livet, det är jag övertygad om.

Jobben alltid viktigast

– Det tog tid för båda delarna av Volvo att återhämta sig. Därför är det glädjande att båda företagen nu går bra med nyanställningar och bra försäljning.

– För så är det när man sitter i en verkstadsklubb, vi har många förhandlingar och mycket verksamhet att organisera, men det viktigaste är alltid job-

ben. Att verka för medlemmarnas fasta anställningar. Ja, själva grunden för våra medlemmars liv.

– Men mitt uppdrag som ordförande har ju varit oerhört stimulerande, många möten och väldigt mycket resande över hela världen. Intressanta förhandlingar och många trevliga människor som jag har träffat och lärt känna. Det som alltid varit roligast för mig är dock alla möten med medlemmar. Att få komma till en gruppstyrelses medlemsmöte eller konferens och diskutera är det jag gillat mest.

Så olika avtal

Jag vet att många undrar varför klubben delades, vad var bakgrunden till att det skedde?

– Egentligen kunde klubben redan ha delats 1982, men vi hade trots allt så många gemensamma avtal att vi beslöt fortsätta hålla ihop. Som stor spelare med många medlemmar kände vi också att vi kunde påverka mera.

– Nu är det dock så olika avtal att det blev svårt att hålla ihop organisationerna. Vi kände också att frågorna för Last-

vagnar försvann, våra möten dominerades av frågor om Personvagnar. I klubben fanns det bara tre kvar som hade jobbat på båda bolagen, det påverkade också. Så det är kortfattat skälen för att klubben delades. Och nu några år senare så tycker jag det var ett bra beslut. Båda klubbarna fungerar bra med kompetenta företrädare.

Hatar orättvisor

Jag är lite nyfiken på vad som drivit dig?

– Jag tror att mitt drivmedel är det samma som för många fackliga företrädare. Vi hatar orättvisor, enkelt och kortfattat, men så är det. Personligen har jag också alltid avskytt chefer som utnyttjat sitt uppdrag för personlig vinning och för att de egentligen bara vill bestämma. En bra chef vill se människor växa och tar hand om sina anställda. I den andan byggs det goda arbetet och det är bra för både anställda och företaget.

Och nu har du nått slutet på din yrkesbana. Vad skulle du vilja ge för råd inför framtiden?

– Nu låter jag kanske lite tråkig, men vi måste ha en medvetenhet om att vi måste ha flexibilitet i våra avtal för att ha trygga jobb. System som det med gula dagar räddar arbeten. Titta bara hur vi har det nu med veckovisa möten med företaget för planering. Så ser verkligheten ut och det måste man förstå.

– Ett viktigt råd skulle jag vilja ge till ungdomen. Alla som väljer att stå utanför Metall gör oss svagare, företaget lyssnar bara på oss om vi har hög anslutningsgrad. Skulle den trenden hålla i sig så kommer alla att få det sämre även de som är medlemmar. Medlemskapets värde skapas av att vi är många. Så om du inte är medlem, bli det.

Vad ska du göra nu då?

– Jag ska läsa mycket, nu kommer jag att få tid till det. Jag har liksom inte hunnit med allt jag vill läsa, jag är en riktig bokmal. Sedan har jag sommarhus och barnbarn, så det kommer inte bli några problem med att rulla tummarna.

– Jag är trygg i mig själv och kommer inte sakna jobbet. Jag ville bara vara en så bra facklig företrädare som jag kunde. För våra medlemmar.

Ulf Albinsson tar över som ordförande

Ulf Albinsson är viceordförande i verkstadsklubben och har varit förtroendevald i över tjugo år. Nu är det hans uppgift att ta över efter Mikael Sällström.

Hur kommer medlemmarna att märka att det är du som leder klubben nu?

– Alla människor är olika men jag kommer att fortsätta i Mikael's fotspår. Fortsätta att kämpa för att våra medlemmar ska ha bästa möjliga avtal och den bästa servicen.

– Sedan är ju inte jag ensam som rör båten, vi är ett lag. Där jag vill att vi ska bli bättre är på organisering. Våra introduktörer är jätteduktiga så de allra flesta förstår vikten av facket och går med. Hur gör vi för att alla ska gå med? Sådant funderar jag på.

Mikael och Ulf, avgående och tillträdande ordförande för verkstadsklubben.

– Sedan ska vi fortsätta med utbildningar, det finns massvis med kompetens i våra egna led och vi ska utnyttja det. Nya LAS blir ett sådant område, där behöver vi alla utbildning.

– Jag känner dock bara tillförsikt inför

framtiden, ingen oro. Ansvaret känns inte betungande utan glädjefyllt. All erfarenhet jag samlat ihop under åren både som arbetare och facklig kommer vara den grund jag står på. Detta kommer att bli bra.

Utan industri ingen välfärd

Nu är vi tillbaka från semestern och förhoppningsvis har vi fått den ledighet som vi alla har förtjänat efter en hektisk vår.

Nu kommer en höst där vi alla har möjlighet att påverka genom vår demokrati. På valdagen den 11 september kan vi rösta i Riksdagsvalet om vilken färdriktning vi tycker Sverige ska ha de närmaste åren. Ska vi försöka minska klyftorna i samhället, få en bättre pension, en mänskligare sjukförsäkring och att ingen ska dö av jobbet?

Valet gäller även vår region där alla sjukvårdsfrågor avgörs, där har vi verkligen fått oss en tankeställare de sista åren med Covid-19. Som göteborgare är det skrämmande att se att vi lägger så mycket pengar på hög. Bara en sådan sak att Gothia Cup inte kunde spelas på Heden för att planerna var för dåliga. Våra skattepengar ska ge en bra sjukvård och välfärd för oss vanliga arbetare.

Ett speciellt område som vi Volvoanställda verkligen är med och påverkar är en rättvis klimatomställning. Ska vi ha kvar utvecklingscentra och en stor produktionsfabrik i Göteborg måste vi ha en regering som värnar dessa områden.

IF Metall har lagt fram fyra krav inför valrörelsen, där vi får klart bäst gehör från Socialdemokraterna. Så innan vi röstar för att påverka vår framtid tänk efter vad som är viktigt för oss.

Utan industri, ingen välfärd.

Ulf Albinsson

Tillträdande
ordförande
Volvo Verkstadsklubb

Anders Moberg, ordförande för Kamratstödet, tog hand om energiminister Khashayar Farmanbar när han besökte Stenebygården i våras för att prata framtid med klubbens medlemmar. Anders kandiderar till kommunfullmäktige i Göteborg för Socialdemokraterna.

Valet är viktigt

Det är snart val. Man ska rösta utifrån sin övertygelse sägs det. Men man kan också säga att man ska rösta utifrån den man är.

Vi i IF Metall representerar industriarbetarna. Som arbetare inom industrin är man sällan rik, man behöver samhället.

Alldeles nyss räddades tusentals jobb av samhället. Staten betalade för korttidsstödet, så att vi kunde behålla våra anställningar. Socialdemokraterna ledde den regering som tog beslut om detta.

Välfärden främst

Vi utan tunga plånböcker är beroende av en regering som sätter vår välfärd främst. En regering som vill stärka skyddet på arbetsplatser, som vill höja våra

pensioner och se till att sjukkassan hjälper, inte stjälper.

Den stora klimatomställningen som är på gång kommer att ledas av industrin, ni kommer själva att bygga de lastbilar som ska hjälpa till att rädda vår miljö. Då behövs en regering som underlättar för det och som hjälper oss att få den utbildning vi behöver.

Startades av oss

En gång i tiden startades det socialdemokratiska partiet av den fackförening som de flesta av er tillhör. Arbetarna fick inte igenom sina förslag på arbetsplatserna. Det måste ske den politiska vägen.

Det partiet fyller fortfarande den rollen. Det startades av oss och verkar fortfarande för vårt bästa. Tänk på allt detta på valdagen. Ställ dig frågan, vem är jag egentligen? Och vem bryr sig om mig bland partierna? På riktigt.

Debatt

